

Guió literari:

Dins de l'habitació de la protagonista:

Sona el despertador de la tauleta de nit uns quants cops, una noia que es diu Marta descansa al llit de l'habitació i està posant cares molèsties pel soroll, fins que per fi allarga la mà i agafa el rellotge de la tauleta per parar-lo i veu la hora.

Exterior:

(Sorpresa, amb una mica de ràbia a la veu) Merda!

La Marta s'aixecà d'un salt del llit i desapareix per la porta de la seva habitació. A la porta principal, la Marta (ja vestida i pentinada) agafa la seva bossa amb les seves coses, es posa la jaqueta amb pressa, agafa les claus i es disposa a obrir la porta principal i surt de casa seva amb un cop de porta.

La Marta comença a córrer carrer amunt. Quan arriba a l'estació (cansada), el tren acaba d'arribar, però ella encara ha de baixar les escales corrents per a anar a l'andana corresponent on passa el seu tren, quan ho fa, el tren ja ha tancat les portes i la Marta perd el tren. (enfadada) Abans que el tren avanci, ella intenta obrir les portes prenent el botó repetides vegades mentre diu merda.

Diàleg: (Enfadada i frustrada) Merda!

El tren comença a avançar i la Marta s'aparta d'aquest, mirant-lo marxar. Es queda pensant un moment amb la mirada fixa al tren. Mira al seu voltant dubitativa.

Pensant-ho: (Decidida) No hi puc arribar tard, de cap manera! (Pausa) No és tanta distància. Puc fer-ho!

La Marta comença a córrer en direcció a la sortida de l'estació, baixa les escales corrents i passa per les portes de l'estació, que s'obren automàticament sense targeta al sortir. Una vegada fora, mira a banda i banda del carrer (nerviosa) i continua corrents.

Al cap de poca estona, passa per davant d'una pizzeria, on xoca accidentalment amb un repartidor que estava sortint d'aquesta, carregat amb caixes de pizzes. Amb l'impacte, cauen totes les caixes a terra.

Repartidor: *(Cridant) Ei, tu! Què coi fas?! Mira per on vas!*

La Marta amb presa s'incorpora del cop i li atansa una de les caixes ràpidament.

Marta: *(mentre li acaba de donar la caixa i continua corrents) Arribo tard, ho sento!*

Mentre corre es col·loca bé la faldilla amb passos descuidats.

La Marta segueix corrents pel carrer i passa pel costat d'un senyor passejant el seu gos. Aquest borda a la Marta quan passa i aquesta s'espanta fent un salt. (Continua corrents).

Més endavant, la Marta passa pel costat d'un parc on hi ha nens jugant, un d'aquests nens ha deixat la seva bicicleta al costat del carrer sense vigilància. La Marta, agafa la bicicleta, se'n puja a sobre i comença a pedalejar carrer amunt, seguint un altre cop amb el seu camí.

Després, passa per un carrer on sobtadament es troba amb una zona vallada amb cintes de policia al mig del carrer. Sense poder frenar ni girar, la Marta passa pel mig emportant-se amb ella les cintes.

La Marta descuidadament intenta treure's les cintes mentre continua pedalejant.

Seguidament, es troba amb una rampa en pujada, no la pot pujar amb la bicicleta així que la deixa a terra, es treu les cintes que té enganxades encara i comença a córrer un altre cop.

Després de fer la pujada arriba al dalt de la carretera i contempla el paisatge, el carrer ara baixa, però fa més volta, en canvi el camp travessa fins el mig del poble.

Travessa el camp punxant-se i amb la roba ara més bruta arriba a una zona urbana.

Per últim, la Marta passa corrents pel carrer, i un cotxe que anava a passar fa sonar el clàxon per cridar l'atenció a la Marta, que estava travessant el carrer en vermell.

Conductor: Mira por donde andas, que está en rojo!

Marta: (Segueix corrents) li fa un gest de perdó amb les mans

La noia continua corrents mentre es veu ja els cotxes avançant per la carretera amb normalitat. Per fi exhausta arriba al portal d'on havia d'anar, era una entrevista de treball.

La Marta es para davant amb la respiració alterada encara, remena el bolso i treu un desodorant (se'l posa) Una pinta (Es pentina) i es col·loca bé la faldilla.

(sospira i seguidament posa cara de seguretat) Entra

En l'oficina:

La Marta entra, i es troba amb una sala de recepció. Es dirigeix a la recepcionista:

Marta: Bon dia, disculpi. Sóc la Marta Garcia, tinc una entrevista amb la senyora Glòria Martínez ara a les 10.30?

Recepcionista: Bon dia. Sí, un moment ara ho miro.

La recepcionista es posa a teclejar l'ordinador i al cap d'uns segons torna a mirar a la Marta.

Recepcionista: Aquí estás, però Marta, Marta Garcia... (assenyalant l'ordinador) Tu tenies hora el dia 3 però del mes que bé, no d'aquest.

La Marta, amb cara de no creure's el que acaba d'escoltar, es gira lentament i surt de l'oficina lentament, cansada. En sortir es queda quieta un moment i de sobte crida:

Marta: ...Me cago en la-

----- Escena post crèdit

La Marta es dirigeix cap a l'estació de Llinars del Vallès per agafar el tren de tornada a casa seva. Arriba caminant, desilusionada i exhausta i el tren que ha d'agafar es veu a l'altre cantó de la via marxant, mentre la Marta pasa la targeta no s'immuta, sembla que no li importi, la Marta camina fins les vies poc a poc ja cansada de tot es queda al davant de les vies mentre es veu l'última part del tren marxar. Amb veu fluixeta murmura:

Marta: Joder...